

T. I jaz sem tvojega mnenja, svest si, da si Slovani v djanji, v govorjenji nismo tako daleč, kakor se kaže to v pisanji ali v književnosti. Vendar jih imenuje sedaj jezike menda a) zato, ker se ne dajo iz nobenega doslej znanega izpeljevati kakor narečja iz svojega maternega jezika, in b) zato, ker ima zdaj vsak posebej že svoje slovstvo. Slovani doslej občnega jezika, kakor Nemci ali Talijani, še nimamo; prej ali slej ga dobimo, in tedaj padejo sedanji jeziki ter postanejo narečja; dotlej nam pa res kaže zvati jih jezike, kakor jih zove Miklosiĉ. — Razun tega mi je v njegovi jezikoslovni razstavi jako všeĉ, da prvi knjiŹni jezik slovanski imenuje staroslovenŹino, in da je prva pristna hĉerka njena ravno naŹa slovenŹina, da si mu v teh reĉeh oporĉkajo Źe mnogi jeziĉniki slovanski.

Źolsko blagó.

Iz spisja. ZapiŹite, kakoŹno je zveĉer! — Solnce zahaja; svetli oblaki se Źarĉ in s solncem vred zginjajo. Hladen vetriĉ pihlja. Iz vodá in dolin se vzdidujejo lahke meglice. Trava je rosna. Ptĉiĉ utihnejo. Delavci pridejo od dela, ĉede prihajajo domú. Vse je trudno in Źeli poĉivati. Ljudje in Źivali potrebujejo tudi ŹiveŹa. Po veĉerji zahvali ĉlovek Bogá za prejete dobrote in gre poĉivat.

Odgovorite te le vpraŹanja: Koga in kaj je Bog o zaĉetku vstvaril? KakŹna je bila takrat zemlja? S ĉim je bila pokrita? Kaj je Bog rekel? Kaj se je potem zgodilo? Kaj je Bog loĉil od tamĉ? Kako je Bog imenoval luĉ — kako temó? Kaj je zapovedal Bog drugi dan? Kaj se je potem zgodilo? Kaj naj bi zemlja rodila? S ĉim je bila zemlja tretji dan ozaliŹana? Kaj je vstvaril Bog ĉeterti dan? Kaj je razsvetljevalo dan? Kaj je svetilo po noĉi? Kaj je Bog vstvaril peti dan? S ĉim je bila napolnjena voda, s ĉim pa zrak? Koga je Bog vstvaril Źesti dan? Kaj je delal Bog Źedmi dan? Za kaj je Bog odloĉil Źedmi dan?

ĈloveŹsko okó.

Spisal Fr. Oblak.

Naj izverstnejŹe delo Stvarnikove roke, naj krasnejŹi bisser na ĉloveŹkem Źivotu je okó. Ako zreŹ v okó nedolŹnega ĉloveka, zdi se ti, da gledaŹ v raj njegove duŹe; ako krasno, milo okó pogledaŹ, zdi se ti, da vidiŹ jasno nebó; zagledaŹ se vanj, nepoznana bolest ti oklene serce, in iskra, ki Źine iz